

[Krag.] som har foreligget, og som vi her har behandlet, ikke synes at have været sin Op-gave voksen. Den har begaaet betydelige Fejl efter min Opfattelse, saavel i sine Præmisses som i Konklusionen, og den høje Regering har efter min Opfattelse forsømt i Tide at sætte sin Autoritet ind for Arbejdsfreden. Den højtærede Statsminister har holdt Taler i denne Situation, ogsaa inden hele dette Spørgsmaal blev forelagt for Forligsinstitutionen, der saa sandelig havde en anden Grundtone end den, Rigsdagstalen i Gaar var præget af, en Tone, som stimulerede Striden, og som — det er jo menne-skeligt, om dette er sket, naar man har en Autoritet bag sig som den højtærede Statsminister — sandsynligvis ogsaa har stimuleret Forligsinstitutionen til at gaa det Skridt videre, som har hindret, at Mæg-lingsforslaget kunde vedtages. Derfor staa den højtærede Statsminister i denne Situa-tion efter vor Opfattelse med et meget betydeligt Ansvar, som yderligere er under-bygget ved den Maade, hvorpaa den so-cialdemokratiske Presse som ved tidligere tilsvarende Lejligheder saa ogsaa denne Gang har behandlet hele denne Sag. Hvorfor har den højtærede Statsminister ikke i ganske anderledes Grad peget paa de Ulyk-ker, som den højtærede Statsminister med Rette hæftede sig ved i Gaar, Ulykker, der kan blive Følgen af Arbejdsstriden her i Landet, ganske særligt, hvis den igennem kommende Uger fortsættes? Hvorfor har den højtærede Statsminister ikke det, men har staaet og talt om Sultelønninger og om de urimelige Vilkaar, hvorunder tal-stærke Kredse af Arbejdere virkede? Det er ganske rigtigt, der er ikke tilfredsstillende Vilkaar alle Vegne, men den højtærede Statsminister burde i denne Situation i første Række — en Situation, som for øvrigt ogsaa er præget af en Arbejdsløshed endnu paa denne Tid af Aaret omkring de 140 000 — have talt anderledes baade til Arbejderne og til Arbejdsgivere og Forligsinstitution, end den højtærede Statsminister gjorde.

Den højtærede Statsminister nævnte i Gaar, at dette Lovforslags Gennemførelse var Betingelsen for, at Samfundets økono-miske Ligevægt kunde genoprettes. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at den økonomiske Betragtning, som ligger til Grund for en saadan Udtalelse, forstaaer jeg aldeles ikke. Der er ikke Tale om, at en ødelagt Ligevægt genoprettes ved dette Forslags Vedtagelse. Tværtimod vil jeg sige den højtærede Statsminister, at Ulige-

vægten øges, og ved Produktionens For-dyrelse stilles Eksporterhvervene endnu vanskeligere i Konkurrencen, igennem dette svækkes yderligere deres Bæreevne over for Tidens Byrder. Uligheden i Erhvervenes Stil-ling her i Samfundet øges altsaa i Stedet for at mindskes, og ingen kan være i Tvivl om, hvad Følgen vil blive ogsaa for talrige af de Erhverv, som ikke direkte paavirkes ved Gennemførelsen af det Lovforslag, som her foreligger. Ingen kan være i Tvivl om, at Virkningerne deraf vil brede sig ud som Bølge-ringe, der opstaaer, naar man kaster Sten i Vandet, ud i alle Kroge af det danske Er-hvervsliv. Vandringer fra Land til By vil tage til, Vilkaarene derinde bliver gunsti-gere, uden at en tilsvarende Udvikling i det Tempo, som vil være nødvendigt for at holde Restarbejdskraften derude paa Landet, kan finde Sted der; thi de Vilkaar, som igennem en saadan Lovgivning ydes de Tusinder og atter Tusinder af Byarbejdere, kan det danske Landbrug ikke give sin Restbehold-ning af Arbejdskraft; det vil for Tusinder af Landbrugshjem være ganske umuligt. Og Følgen vil — derom kan der ikke være nogen som helst Tvivl — bare være, at den Vanskelighed med Hensyn til Fremskaffelse af den fornødne Arbejdskraft, som nu er derude, vil øges, og at Landbruget ikke bevarer andet deraf end det, der er tilbage, og som intet andet Erhverv overhovedet kan eller vil beskæftige. Derfor er Virk-ningen af denne Lovgivning, som den nu foreligger, og af de Forhold, som man stedse fra Regeringens Side kræver opret-holdt over for det danske Landbrug, den, at derved trues paa det aller alvorligste den effektive Udnyttelse af Landbrugets Pro-duktionskapacitet, hvilket for øvrigt ogsaa kan gælde andre Eksporterhverv.

Derfor er der ogsaa Grund til, naar Regeringen kommer med dette Forslag, at spørge — og det er et virkelig dybt alvorligt Spørgsmaal —: Agter den høje Regering ikke som Konsekvens af den nu-værende Situation endelig i den tolvte Time at gøre en Indsats til Genskabelse først og fremmest af Landbrugets forholds-mæssige Ligestilling med andre Erhverv, til Lettelse af de alt for tunge Skatte-byrder, der hviler paa Landbrugsejendom-mene? For det er nemlig, mine Herrer, nødvendigt, hvis det skal blive muligt for Eksporterhvervene og ganske særligt for det danske Landbrug at bære Byrden af den Lovgivning, som her kræves gennem-ført. Det er nødvendigt, hvis det under de Omstændigheder, som man nu vil skabe,